

احمد محمد اسماعیل

به بزی که تو تم چاوه بزی هم موو شیک بروم نمه نهی . . باشه به در بزی تهم چند سه ساعته بزی به خو جو جگیک ، زینده و هر بیکم چاو بیکم نه که موت . . کوره با به کی تیستا نهم بزیگا سخته له به رخو دهنسی؟ هزو زو و هزو هزو . . له نزو که وه دهستی بی کرد ، سر سامی و ورب بیونی که وتنه کهی که می فرقی کرد بیو و بیو بیو بیو و بیو . . شه به قی داببو و به بزی که تو تم ، دو و سه عاتیک همی پیم لی کردو هم رب خوشم نه زانی دوا جار و تم با پشو و بیکم بددم ، له پال گر دیک دا جگه ره بیکم بی کرد ، و تم چاشتیکی قایم ده گه مه مله که وه ، قمه دیار نه بیو . . نایبی هاوار کردنم له بیر بجهی نه کوئیه خواو را سان به کیک بیزه دا گوزه ر بکات هزو زو و هزو هزو ، جگه ره کم ته او کرد هستام زور نه رپویشتم نه ما شام کرد له دو و ره وه توزیک دیار بیو . . هم ناسه بیکی دا ، و هبیر هاتنی توزه که ترسکهی نومیندیکی بی به خشی و بزی نهند چرکه به که نازاری جهستی فراموش کرد ، دایه بزی دین . . دنه گه راسته و راست ربو له من بکا ، هر سه ساعتی دو و سه ساعتی بی ده چی ، کوره به سی رازیم ، بر و تازه رد ش بزی ده ، هر شدوم به سه رانه شکنی . هزو زو هزو هزو و میلهت هزو زو . . نه مجاره که دنگی لی هملبری به قدر هاواره کهی پشتی چریکه بی کی بزی کرد و چه خمانعه بی کی دا ، تا نه و کاته دهستی هر به سه رستی بیمه بیو بیو ، نه مجاره له حه زمه تا دهستی راستیشی به پشنده و گرت ، و هک نازیز مرده سه ری به سه ر

هد که بیزی بونه وه ده چسو ، با هاوار بیش بکاوله که للهی سه ریقیرینی ، نه کس گونی لی ده بی ، نه بده نگی بیوه دین ، له ناخده ده شله زاو موجر کی ترس و نائومیدی ته نی ده ته نی . . « بهم جهستی برا زان و زومه وله باریکی ناوا ادا چیم بوده کری؟ ». سه ری بدر زکر ده وه . . دو و بیز نه بی ، نه و نده له دو و نیو کم نی بیه . » له وی زیاتر ناسمانی به قدر ساجیک توزی گه و ره تر لیو دیار بیو هبچی کهی نه بی ، زیر بی خوبیکی خانه ره نگی نمدار بیو ، بهم لا و بولایدا ده میکی کوتا ، همندی ورده چهو که وه بره بیه که له بدر زینی بزینیکه وه بیزینیکی قوقز دیار بیو و بود است پیو شه گرت ن ده شیا ، نیتر نا ساجه کهی سه ره وه بن گری تا سه ره وه داسرا و بیو . . به لام ز ده کرا پلی بز خوی نه کوئی . . « چی بکم؟ » ده ک غیره ت سه که ت خوا پیاو ! نه وی پیم بکری ده بیکم ، هیچیشم بز نه کرا نه وا پیاو هم ره جاری ده مری ، هزو زو هزو زو ! . . به کم هله بی نه و هاواره بیو ، به لام به نیو هه چلی و بی هنر له گه رو و بیه هاته ده ری ، هر و هک ماستیکی بزر کاو رزایه بدر بیه خوی ، نیشیکی سه خت ، باریکه زانیک هم رو و هک گویزیانیک به ناو له پیا بینی پشتی سر کرد بیو ، له گه ل همناسه دانیا گویزیانه که ده که ونه هات و چو . . دهستی چه بی بز دواوهی برد ول سه رکله کهی دانسا ویستی نه مجاره همناسه بی کی قوول بدواه هاوار بیکی قایمتر بکات . . « چون نه مردم سی بز نه قوولی و حیسایی خوت بکه ، که

بووته و زوی و زاره به پته که و کانی دهست نه زینت باوهش بو ده کنه وه. ئو جا با هر باران نه باریت چ په کمان بینه تی، ئیترخه می نه هاتی دامان ناگری، تو که گهیشتی نیمهش ناوه ستین و دین، تو جاری برو. لم ثان و ساته ئیستایداله کوستیک دایه ياخوا که سی تووش نه بینی زهینی باش برسنکات چونیان بمنی خست، ثم هنه دشی که له بیره ئازاری پشتن بینی ده بزرگنی. راستی بنه که له بیریشی مابین له بروی نایه باستی بنه که لبی . له گمل کوئیخا مجیدا ریک که وتن پله زوی بنه کانی نزیک کانی بنه کان بو کوئیخابی، رهشولی باز رگانیش به فرت و فیلنی کوئیخای زانیسو و بهلام به زبان لوسوی و دونیا دیده می خویه و ده بنازی که هزاری و مک کاره سول «ده باته سر ئاوان و ئاویشی بین نادا، ثم له هزار ئاوى داوه قوله بینی ته نه بسوه، گوایه کاره سول کی بنه؟ بونچی بنه کیانی له گمل خودا نه هینا؟ دخوزی یامده جه يا رهشولم له گه لدا ده برو، بهلام ئهوان چاوه بزی خوانی حازرن . ئی که من تیباچم ئه وانیش دهستیان به گونم خو بدو خوایه خواداری کردوه، هر که لم چاله ده رجم . . . سرینکی بو ئاسمان بلند کرده وه، ساجه که هر و مک خوی برو. ده بیریتنه وه . «درودکا. چهند جاریان تووشی ده رده سری هیناوه و له ژیزیشه وه ریش خه نیان بین کرده وه. کچی هر دهستیان له بیک نه ترازاند . ده بیخو. گوری گیانم بینی، مک مارسونلکه لیره دا بو خوم ده توبیم «ترسی لى نیشت» . . . بهلام توپلکی که سم به دنگه وه نه بینی . . . ریواریک، خیر خوابیک، کوره کوئیزیک، سه قنه تیک گوایه بیزه دا گوزنر ناکات؟ بیسری بو توزه که چوو، «ده زانم ریوارنی بنه، ئه سپه، ئه سپیکی سره لکر تورو و بو خوی که وتوته ثم دهشت و هرده بنه . دنی . . . کاتیکت زانی و مک با هات، دنی و ئاله ئوی، لای ئه تو شاه به رده نه حلته تی بده که من ساتنعم لى کردو پیم هملوتونا، ئاله وی دا ده وستی . کونه لوتی کراوه ته وه، به فیزیکه و سه بیزکی دواوه ده کات، ئه سپی ره سدن ئه جوهره ئاپراند و هر هه بنه تینو بنه تی ده کات، ئه سپی ره سدن ئه جوهره ئاپراند و هر هه بنه تینو بنه تی ده کاته وه کا پسره جله و خربر دیش خوارده، بو خوی سه زانه وی ده کاته وه کا پسره جله و خربر دیش خوارده، منیش له دهستی خومی ده ئالینم. ده سلمه میته وه، باش ده کا که ده سلمه میته وه، بدم لاو به ولا مدا دهدا، ئونی خوم را گرم، ئازاریش می گه بشت خوارا گرم . . .

کوئیخاو رهشول، چاویان بمنی بیوه برو، هر یه ده ناخی خوی دا شتیکی ده گوت :
- باشه ئیمه رهشول سه ری خومان کز گرتبو و نده برو و بهشی خوا رازی بین؟ اکس بمنگاری کاری خوا بینی ده کسری؟ . . .

سنگیا شور کرده وه، بوچه ند ساتیک له و باره ما یه وه، به زفی بنه خودا هاتمه وه، گه رچی گه رما و سه رمای زور بینی بیوه، بهلام هر گیز و مک ثم جاره دهستیکی له دواویه کیتکی له به روه نه مابرو ووه. ئه وه خوچنی بینی بنه که لی بیاویش لی گیرکات و پیا هملکتی که دار جغاره دریزه که لی باخه لی له لاو له ولا به قو ولا ئی کوله مسیکی همل کهند. وباشه ئه دهست به چی بیوه بگرم؟ . . . پیاو بو خوا بلی قفت گونی وانکه و توتنه فاقه وه! له ناو ئه و جاله قو ولا دا به حال جنی ده بوه وه، ده لی هر بو ئه ویان ئاما ده کردو وه، بو دل نیالی و هر بو خاتری جولان له خورایی جار جاره به دوری خویان هیندی هیندی سووریکی ده خوارد. همدیس سه ری به روز کرده وه «خسون من هاواره که م له بیر کرد! » دهستی بینی کرده وه، هر بهقد ساجه که ش هر ئاسمانی لیوه دیبار بیوه، بهلام سپی تر ده چسو ووه، دیار بیوه خور به رزتر بووه تمه وه چاشتی تی په راندو وه. وباشه من توزه که م له کام ئاسته وه بینی، بروم له بر قزمه لات بیوه . توزه که که می خوار تر دیبار بیوه . خوار و زووریشم لی گورا . . باشه، که که میم ریوم له خوری به بیانی بیوه . ئی توزه که که می خوار تر دیبار بیوه، ئیستا کامه قیبله بیوه کامه قیبله نی بنه جا کنی ده لی بیوه ده کا وریزیک و رهوان به لای جه نابیما گوزمر ده کا، دواجار کنی ده لی گه رهملوول نه بیوه و ده چووه ئاسمان؟ . نه بیله ویست له دله وه برو به خوی بکات . . . ره نگه چند ریسواریک بن، هر که تر پهی بیانم گونی لی بیوه، بنه کسمر دهست به هاوار کردن ده که م، هر نایبر مده کوره هفوفه هو ووه . حمزه ده که م توزه که ئیسپی بینی تشهه دو بیلا، ئیستا چوار ناله بنه تی جله وی به قلب و سه که بیوه بیه، یا هر بنه کیشی کرده وه، بیانی بو نایی، ئه سپیکی سره لکر تزووه و بیزه دا گوزمر ده کات . . کوره فریشته بنه خدری زینله بیه و ده بیوه لی له و چاله م قوتار کا . . دنی، مسوگه ردن، ئیستا شه لاله، دهی و اده زانی ئه بیره ئاوى ئیدایه سری شور ده کاتمه وه، تینو ویه تی، ئه ونله دهی ره تاوه تینو ویه تی، منیش خوم ئاما ده کردو وه . خربر پیزه جله وریزیک و رهوان شور ده بینه وه، ده بگرم، له مچه کی ده ئالینم، پیم . من ده بینی له هاواری خو نه کهوم ده نگی لی کرده وه . . . وا بیزنه کاتمه وه چی بکا؟ ئیوه بلین چ بکا؟ بیان گوت برو . تو برو و هدقت نه بینی . تو شاره زای ئه ریگا و بانه هی، ئیمه ده لی؟ هدقته . ئیمه توپیشو و نه رکی ریگات بون مسوگه ره ده که بین . ده بروی ناگه بنه سه رچاوه ره روخانه ره زو و باخیکت تووش ده بین، میوه هاتی دویانی لی بنه، ته ماع نه تگری، موهسته و دهستی راست بکره، ریک به قهلا کوئیتکت ده گه بینی، ئی په بینه، هر که ئاودیو

ناکری.. ج دلتنی؟

- پاوده بی به گویشی فازانچ وزیان هملس وکهوت بکا. و تیان ناوی خوای لی بینه. نوبه بیانی بیه ناوی خوای لی هبنا.
کهونه بی، هندی رینگ راسته که و هندی جارقه دبر لاینی ده گرت. کهونه هملو ته لاتنکی سخته و. بیوه قفت همردی زه نگنه تان به بین یان بریوه؟ قهدریک به تاوینی لی هملگرت، هانای بزر برووه، اللهوه یسی بیه که دست بی کرد، فرهی کلاوکوره پال پنجگیک له نیوه نازی ی زدا بینی بری، چاوی بری بیه کلاوکوره که، جاری نزم جاری بزره فر تاله چاوون ببو، له لاشه و. هر به دنگ بیست و نه بیانی له کوئی دایه -
تیتر و اسکیک غه می ته نیای خوی به دشته که دا بلاؤده کرده و. به رو روزه لات هندگاوی دهنا شیویکی پر له کونار و قدره جاری هاته پیش رینگ که برداد، به دسته راست دا تووله رینیه کی گرت، دیزنانی له رینگ ززر لانداو هر له مله کهوه، ثاودیو ببووه تووله رینگا که ثاویته رینگا که ده بینه و، به لام زور دویشت، ترسار رینگا که لی ون بی، تاشه بردیکی بجوقی هاته بی، ویستی قفلم بازیک بدا، نهونه دهی خوش ببو، که خوی هملدا نالی بیه دا خوی بینی بیوه. همدیس سری بدرزکرده و. «به لام توپیم بلی نه عمله تی بی کی لام ناوی قوت کردتنه و. بونجی بان ببوه؟.. بونیان ببوه.» خوره که راست کهونه ثاست ساجه کهوه، هر به قمه دساجه که ش تیشکیکی زردباو که دتبووه بدرشان و ملی.. هزووو هزوو هزوو. زوری نه برد تیشكه که لاچوو، ساجد که جاران مایوه. «هر شوم به سه ردانه بیدت..» وک حیله ئه سپیکی بدرگوی کهونه هساوار بکه فترسم برویته و. نه نه سپ به دنگی ناده میزاد ثاشنایه هزووو هزوو هزوو. دنگی سمکولانی دنی.. نیستا ده گا، خوم ثاماده ده کم. دنی له نه ک تاشه برداده که ده و هست، نه ماشایه کی دواوه ده کا، هائیستا سه ری شوره کاتنه و خبره.. دیگرم و بدری نادم «هزوووووو.. وو..»

چیر وک:

خوازند

● محمد سلیم سواری ●

شهله کاتاری بیه.. همی شف دتارینه.. نی هنده ک شف برونایه کی روهن دین.. نی هنده ک تاریاتیا فی شه فا من زی، رونایی الهمیت جادی با دزی.. به لی تاریاتیا شه فا من پته ز همی روناییا به رجالتیت من، زبلی روناییا چالیت یارا منا شه فی...
رونایی لگد تاریاتیه لاموده کیه.. دنگ بدوا وی موده رکیه دا، همی تشت نه وک خونه.. هنده ک تشت زخوم ستر لینین.. هنده ک دی زخو بچوکر.. کیم سیا فاک وک خود مین.. ترسا شه فی زی پته ز ترسا رفی.. شه فی گله کا بـ همه بـ مرؤفیت بـ غال و غدره ز و گونه هـ.. نی بـ مرؤفی گونه هـ کار و زنگی و دل رمق، شه فی لـ نـ ک وـ چـ وـ تـ رسـا خـونـیـه.. بـ سـوـیـ شـفـ پـهـ دـبـیـهـ، دـاـ زـنـگـ وـ دـلـ رـقـیـاـ خـودـ بـنـهـهـ ئـشـیـرـتـ.. بـهـ لـنـکـ مـرـؤـفـیـ سـهـ خـوـشـ، وـانـ هـمـیـ گـرـانـیـ سـهـنـگـاـ خـوـ نـیـهـوـ نـاـ مـیـنـتـ..